

patienter, som ere ude over det Begyndelsesstadium, som gør dem egnede til Sanatoriebehandling. Denne Opgave er efter alle sagkyndiges Mening i det mindste lige saa betydningsfuld som den Opgave, gennem Sanatorier at behandle Tilfældene i deres Begyndelsesstadier. Landet er jo overfyldt af saadanne stakkels tuberkuløse, som Sygehusene ikke kunne eller ikke ville modtage, og som ere i høj Grad til Besvær baade for sig selv og deres Omgivelser, og navnlig breder Smitten i stedet videre Kredse. Her er det, at Kommissionen havde tænkt sig, at det gælder om at støtte baade ved Behandlingen og ved Opførelsen af saadanne kommunale Tuberkulosehospitaller at fremkalde en gennemgribende Forandring af en vigtig Del af vor Sundhedspleje. Jeg vil ogsaa sige med Hensyn til Kysthospitaller for tuberkuløse Børn eller Plejehjem for tuberkuløse, hvilket Kommissionen ogsaa havde taget Sigte paa, at de Opgaver, som skulde løses ved disse Foranstaltninger, kunne heller ikke paa nogen Maade ventes løste i tilnærmelsesvis tilstrækkeligt Omfang, uden at vi faa en lignende Lovgivning som den, Tuberkulosekommissionen foreslaar. Men det er mit Haab, at man maa have Lov til at forstaa den ærede Ministers Udtalelser saaledes, at der bliver fremsat Lovforslag, der tage fat paa Spørgsmaalet omtrent i samme Omfang, som Tuberkulosekommissionen har foreslaaet.

Endelig skal jeg gøre et Par Bemærkninger af mere personlig Art særlig i Anledning af Udtalelser fra det ærede Medlem for Sakskebøing (Rørdam). Det ærede Medlem udtalte, at der under Valgkampagnen navnlig nede i hans Kreds eller hans Egn fra Mænd, der paaberaabte sig, at Medlemmer af den Valggruppe, hvortil jeg hører, skulde staa bagved — det ærede Medlem nævnede foruden mig ogsaa det ærede Medlem for Assens (Berntsen) — var blevet rettet meget skarpe Angreb paa Regeringen og Flertallet her i denne Sal; det paastodes altsaa, at man her inde fra skulde staa bag ved det. Nu glædede det mig, at det ærede Medlem straks tilføjede, at han naturligvis intet Øjeblik havde troet, at noget saadant var Tilfældet. Maaske er det overflødigt at forsikre, at det ikke er saa. Saavel det ærede Medlem som ethvert andet Medlem her i denne Sal — jeg taler her kun paa mine egne Vegne, da det ærede Medlem for Assens jo har svaret paa sine Vegne — maa jo kende tilstrækkeligt til min politiske Optræden baade i og uden for Folketings-

salen, siden vi fik Ministerskifte, til at vide, at noget saadant som dette vilde ligge mig fuldkommen fjærnt. Jeg har hverken direkte eller indirekte søgt at modarbejde Ministeriets Politik, men paa enhver Maade søgt at støtte den. Det maa vel ogsaa siges at ville være en underlig Indledning til en saadan principiel Kamp mod Ministeriet og dets Politik fra Medlemmer af den Valggruppe, hvortil jeg hører, at vi netop opløste vort Parti for derved at tilkendegive, at vi ikke mente at have en Politik, som stod mod den, der repræsenteredes af det nuværende Ministerium. Det gik jo saaledes ved Valgene, at naar to Kandidater, hvoraf den ene tilhørte Reformpartiet og den anden det tidligere forhandlende Venstre, stode over for hinanden og partout skulde bekæmpe hinanden, havde de kun Fortiden at gribe tilbage til. Hvad Nutiden angaar, var der jo intet at slaas om. Det er jo et tydeligt Fingerpeg henimod dette, at den gamle Strid kan der kun holdes Liv i ved kunstige Midler, den savner nu ganske naturlige Voksebetingelser, og at Vælgerne erkendte det samme, erkendte, at der fra den Valggruppe, hvortil jeg hører, er blevet ført en Politik, som i det hele og store er støttende over for Ministeriet og dets Politik. Det viste Vælgerne sig jo at erkende derved, at de over alt, hvor det stillede sig Medlemmer af den Valggruppe, hvortil jeg hører, genvalgte dem i Reglen endogsaa med forøget Stemmetail. Saa vist som jeg er overbevist om, at Venstrebefolkningen her i Landet af de forskellige Afskygninger alle ere enige om at yde Ministeriet deres Støtte, saa længe det fortsætter i den samme politiske Linie som den, det nu følger, lige saa vist er jo dette et Bevis paa, at man ude omkring i Vælgerbefolkningen har erkendt, at vi paa vor Vis og ved vore Midler have været en lige saa loyal Støtte for Ministeriets Politik.

Maa jeg i Sammenhæng hermed sige et enkelt Ord til det ærede Medlem for Middelfart (Slengerik), der viste en Tilbøjelighed til at opfatte mine Udtalelser ved denne og andre Lejligheder som dikterede af en ustyrlig Lyst til at blive Medlem af det Parti, der udgør det store Flertal i denne Sal. Det ærede Medlem vil vist ikke kunne paavise en eneste Handling eller noget Skridt fra min Side, som tyder paa en saadan Lyst. Jeg har aldrig søgt Optagelse i Partiet, og det ærede Medlem kan vist ikke paavise noget som helst, der kan tyde paa, at jeg har til